

Förtydliga föräldrarnas ekonomiska ansvar för barnen vid växelvist boende

Allt fler barn till separerade föräldrar växer upp med två hem, där de tillbringar lika mycket tid, så kallat växelvist boende. Föräldrarna förväntas bidra ekonomiskt under den tid de har barnet boende hos sig. I praktiken innebär det att kostnaderna för barnet delas lika mellan föräldrarna. I händelse av stora inkomstskillnader mellan föräldrarna blir konsekvenserna att barnets levnadsnivå kan variera kraftigt mellan de olika hemmen.

Ur ett barnperspektiv måste barnen garanteras en likvärdig levnadsstandard oavsett föräldrarnas inkomstskillnader. Den viktiga principen är att barnets behov och föräldrarnas samlade ekonomiska förmåga ska styra. Det innebär att barnet har möjlighet att göra anspråk på större underhåll ju bättre föräldrarnas ekonomiska förhållanden är, även om föräldrarna inte lever tillsammans. Lagstiftningen är inte utformad efter den här situationen, utan den är ofullständigt reglerad när det kommer till underhållsbidrag vid växelvist boende.

Idag är det mycket svårt för barn att få rätt till underhåll om någon förälder tjänar mycket mer än den andra, i praktiken kräver det att den mindre bemedlade föräldern står utan inkomst. Det är också ofta nödvändigt med en rättsprocess, som i sig är kostsam och med osäker utgång. Den ekonomiska förpliktelsen mot barnen har inte hängt med i utvecklingen av växelvist boende. Det är ett problem, särskilt med tanke på att inkomstskillnaderna mellan kvinnor och män är stora i samhället. För de föräldrar som separerar och varit utsatta för våld i nära relation, ger detta ytterligare en grogrund för fortsatt våld i relationen till den andra föräldern. Konsekvenserna av det är mycket stora, både för individen och barnen.

Barnet ska inte drabbas ekonomiskt negativt vid en separation mellan föräldrarna, alltså bör det finnas starkare lagstöd för rätt till underhållsbidrag även för barn med växelvist boende. I dag finns det ett nålsöga, en HD-dom (NJA 2013 s 955), som under vissa förutsättningar medger en tolkning av lagstiftningen i enlighet med motionen. Domen visar dock på att lagstiftningen är ofullkomlig. Det växelvisa boendet förordas i normalfallet för att stärka barnens rätt till bägge föräldrar. Det är dags att förtydliga att bägge föräldrars ekonomiska ansvar inte stannar vid 50 procent, utan fördelas utifrån föräldrarnas ekonomiska förmåga. Det ska inte vara frivilligt att bidra efter förmåga till barnets kostnader.

Yrkanden:

1. Förtydliga lagstiftningen med syfte att ålägga den förälder som har ett större ekonomiskt utrymme än den andre att betala underhållsbidrag till barnet vid växelvis boende.

Motionär(er): Aspuddens s-förening